

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3613/2023
19.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Мелајац, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије, кога заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1790/23 од 10.05.2023. године, у седници одржаној 19.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1790/23 од 10.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1790/23 од 10.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 188/21 од 20.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужилаца којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима на име неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада и боравка на терену за период од 29.05.2004. до 01.01.2005. године, исплати новчане износе и то: 1. тужилци АА: за 87 дана за период од 29.05.2004. године до 01.01.2005. године износ од 17.930,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2005. године, па до коначне испате; 2. тужиоцу ББ: за 96 дана за период од 29.05.2004. године до 01.01.2005. године износ од 19.785,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2005. године, па до коначне испате; 3. тужиоцу ВВ: за 81 дан за период од 29.05.2004. године до 01.01.2005. године износ од 16.939,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2005. године, па до коначне испате; 4. тужиоцу ГГ: за 96 дана за период од 29.05.2004. године до 01.01.2005. године износ од 18.380,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2005. године, па до коначне испате; 5. тужиоцу ДД: за 69 дана за период од 29.05.2004. године до 01.01.2005. године износ од 14.220,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2005. године, па до коначне испате; 6. тужиоцу ЋЋ: за 112 дана за период од 29.05.2004. године до 01.01.2005. године износ од 23.082,00 динара са законском

затезном каматом почев од 01.02.2005. године, па до коначне испате; 7. тужиоцу ЕЕ: за 83 дана за период од 29.05.2004. године до 01.01.2005. године износ од 17.105,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2005. године, па до коначне испате; 8. тужиоцу ЖЖ: за 101 дан за период од 29.05.2004. године до 01.01.2005. године износ од 20.815,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2005. године, па до коначне испате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 104.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1790/23 од 10.05.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је накнада трошкова за исхрану у току рада и боравка на терену, а правноснажном пресудом је тужбени захтев тужилаца одбијен. О овом праву тужилаца, судови су одлучили применом члана 118. став 1. тачка 4. Закона о раду („Сл. Гласник РС“ бр.24/05 и 61/05) и Уредбе о накнадама и другим примањима запослених у државним органима и изабраних, односно постављених лица („Сл. Гласник РС“ бр. 37/94...37/01). Одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стање као у овом предмету, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужиоци у ревизији указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20), Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

3

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета 28.05.2007. године, а вредност предмета спора представља износ испод 40.000 евра.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић